

Родопска Искра

ISSN 1311-2007

ИЗЛИЗА
ДВА ПЪТИ МЕСЕЧНО,
БР. 9 /892/ ГОДИНА XXXVII

14 май 2013 г.

цена 0.20 лв.

КАЧЕСТВО, ЕФЕКТИВНОСТ,
БЕЗОПАСНОСТ

www.biovet.com

Пещера 0350/6-23-43, 0350/6-37-87

Пловдив 032/64-16-83

тел./факс: 032/64-16-85

ПЪРВА КОПКА ПО ПРОЕКТА ЗА ВИК

В Деня на Европа - 9 май, кметът на общината Георги Козарев и изпълнителят на проекта направиха първа копка по проекта „Реконструкция и рехабилитация на ВиК мрежа в Радилово

и Капитан Димитриево и изграждане на пречиствателна станция за отпадни води в Капитан Димитриево.

Тук бяха председателят на Общинския съвет Анастасия Младенова,

заместник-кметовете Стефан Балабанов и Николай Атанасов, секретарят на Общината Николай Гълъбов, кметовете на Радилово и на Капитан Димитриево Елена Рядкова и Иван Златинов, из-

пълнители на обекта.

Финансирането се осъществява по Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г., съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и по мярка 321 „Основни услуги на населението и икономиката на селските райони“.

Стойността му е 14 862 113,84 лв. с ДДС, съфинансирането от Общината е на стойност 2447 лв.

Срокът за изпълнение е осем месеца.

За това време трябва да бъде извършена рехабилитация и разширение на канализационната мрежа в Капитан Димитриево, която е в размер на 6769 м, и рехабилитация на канализационната мрежа в Радилово в размер на 15 833 м.

Предвижда се и рехабилитация на водопроводната мрежа в Капитан

Димитриево - 13 258 м, и в Радилово - 22 756 м.

Двете села ще имат и пречиствателна станция за отпадни води в края на годината.

Кметът на община Пещера Георги Козарев поясни, че този проект значително ще подобри стандарта на живот в двете населени места и най-вече в Капитан Димитриево, където канализационната мрежа е на 50

%.

Този проект е изключително важен за нашата община и за двете села - допълни г-н Козарев.

Кметът на Капитан Димитриево при откриването заяви, че това е един дългоочакван проект и с нетърпение жителите на селото чакат неговото реализиране.

Отец Христов отслужи водосвет за здраве и успешно завършване на започнатото.

ЙОРДАН МЛАДЕНОВ

НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ

ОТ КОАЛИЦИЯ ЗА БЪЛГАРИЯ ОТ ПЕЩЕРА:

*Благодаря на всички приятели, съграждани,
на всички, които повярваха в мъдростта
и младостта и подкрепиха кандидатите за народни
представители от Коалиция за България.*

ПОЕТИТЕ ОБЕЩАНИЯ ЩЕ ИЗПЪЛНЯ!

Оставам верен на Пещера
и областта,
за да си върнем България.

С уважение:
Йордан Младенов

ВРЪЧЕНА БЕ ГОДИШНАТА ЛИТЕРАТУРНА НАГРАДА „СПАС ЗАФИРОВ“

В Деня на Европа - 9 май, се състоя наградването на творбите и връчването на Годишната награда за литература от Националния конкурс „Спас Зафиров“ - 2013 г., обявен от библиотеката при НЧ „Развитие - 1873“.

Тази година конкурсът бе за написване есе на тема „Читалището - светъл път към познание и творчество“.

Той се организира по повод 140 г. от създаването на НЧ „Развитие - 1873“ и 120-годишнината на библиотеката при читалището.

Официални гости на церемонията по връчване на наградите бяха заместник-кметът на общината Стефан Балабанов и гл. експерт „Култура“ Димитър Павлов.

Г-жа Цветана Дашинова

- член на комисията, филолог, направи кратък анализ на изводите на комисията по есетата.

Грамоти за участие и награди за отличените връчи Радка Кръстева - член на читалищното настоятелство.

Поощрителна награда получи Йордан Зайчев и Георги Велев - и двамата от

VII клас на ОУ „Петко Славейков“.

Второто място бе за Никола Колешиков - VIII клас, ОУ „Петко Славейков“.

Годишната литературна награда „Спас Зафиров“ - 2013 г., със статуетката „Пегас“ и наградата за първо място в конкурса бе присъдена на Мария Динкова от Пещера - ученичка от XI клас в Езикова гимназия „Бертолт Брехт“ - Пазарджик.

Наградата на Мария Динкова на Община Пещера връчи заместник-кметът Стефан Балабанов.

Националният конкурс се осъществява с любезното съдействие на спонсора „Бутик Рикко“ в лицето на Мариана Узункова, която е и негов инициатор, и на Община Пещера.

ПОЧЕТОХМЕ ОСМАН ЕФЕНДИ

На 8 май пред паметната плоча на Осман Ефенди /известен с прозвището Спасителят на Пещера/ признателното население почете 173-годишнината от рождението му.

Тук бяха кметът на община Пещера Георги Козарев, председателят на Общинския съвет Анастасия Младенова, заместник-кметовете

Стефан Балабанов и Николай Атанасов, секретарят на Общината Николай Гълъбов, областният мюфтия Абдуллах Салих, представители на политически партии и неправителствени организации, признателни граждани.

За живота и безсмъртното дело на Осман Ефенди говори секретарят на Общината

Николай Гълъбов.

Областният мюфтия на Пазарджик произнесе молитва в негова памет.

С едноминутно мълчание и падане на колене присъстващите почетоха Осман Ефенди.

Паметната му плоча бе отрупана с венци и цветя в знак на признателност към безсмъртното му дело.

Радилово

Георги Ангелиев се е срещал с Васил Левски

Георги Петров Ангелиев - Гого, както го наричат в родното му село, е роден на 10 март 1832 г. в Радилово. Произхожда от старите радиловски родове Ангелиеви и Узунови. Учи в килийното училище в селото. От малък израства на нивата и сред пасищата с воловете, като опознава тежкия живот на хората от селото. Като младеж започва да търгува с дървен материал.

Още твърде млад, Гого взема активно участие в борбите на радиловци за построяване на светско училище. Между подписите на първенците от селото в писмото до Александър Екзарх през 1852 г. личи и неговото име. В своята търговска и обществена дейност той среща ненавистта на турците. Често имал неприятности с турската власт.

През 1858 г. двадесет и седем годишният Гого влиза в хайдушката чета на Тодор Банчев. Участва във всичките ѝ атаки, откроява се със смелост и безстрашност. Гого има шест деца - Иван, Петър, Васил, Пенка, Мария и Катерина. През 1872 година синът на Гого - Иван, и дъщерята на Тодор Банчев - София, създават семейство. Роднинската връзка сближава още повече Георги Ангелиев и Тодор Банчев. След разпускане на четата през 1863 г. издирваните врагове на турската власт Георги Ангелиев, Тодор Банчев, Пено Данчев и Георги Лупанов емигрират във Влашко. Отначало Георги работи в Браила и Галац, а по-късно в Букурещ. Работи при известните български търговци от Карлово Евлоги и Христо Георгиеви. Във Влашко се запознава с българските революционери и хъшове Стоил войвода, Хаджи Димитър, Филип Тотю, Панайот Хитов, които оказват голямо влияние върху неговото израстване като революционер. За да се завърне Георги Ангелиев в родното си село, се наложило Евлоги и Христо Георгиеви да гарантират пред турските власти за него.

След амнистията той, наред с търговията, пропагандира революционните идеи сред селяните си. Разказвал с часове за преживяното във Влашко и за срещите си с големите революционери. Като търговец на дървен материал в Чирпан, през ноември 1869-а Георги Ангелиев се запознава с Левски в къщата на негов приятел, където били отседнали. По същото време, по донос, турските аскери пристигнали в къщата да арестуват Левски, тогава Ангелиев успял да го спаси, след което го придружил до село Рогош, Пловдивско. В началото на месец февруари 1872 г., когато Левски пристига в Пазарджик, двамата отново се срещат. Тогава Ангелиев съветва за създаване на революционен комитет в Радилово да се търси Васил Атанасов /Кичука/. На 20 февруари 1872 г. в селото пристига Васил Левски, придружаван от Михо Стефанов и Никола Ръжанков в къщата на Васил Атанасов /Кичука/ и основава революционен комитет в състав: Недельо Иванов, Васил и Тодор Вачкови, Георги Димитров и Васил Атанасов /Кичука/. Със създаване на комитета радиловци заживяват с надеждата за скорошното освобождение. След

гибелта на Левски през 1873 г. революционният комитет в Радилово преустановява своята дейност.

През есента на 1875-а в Гюргево се събират група млади революционери - Панайот Волов, Никола Обретенков, Стоян Заимов, Стефан Стамболов, Иларион Драгостинов, Георги Бенковски и др., като основават нов Централен революционен комитет, който влиза в историята с името Гюргевски комитет. Комитетът решава да се започне усилена подготовка за ново въстание в Българско. Използвайки замръзването на река Дунав, апостолите и техните помощници преминават пределите на Турция и започват подготовителна работа. Страната е разделена на четири революционни окръга, като четвъртият е Панагюрският с главен апостол Панайот Волов и помощници Георги Бенковски, Захари Стоянов и Георги Икономов. Още с пристигането си апостолите са известени с кого да работят за делото в Радилово. В спомените на Георги Ангелиев пише, че на 10 февруари 1876 г. тръгнал по работа за Панагюрище и между селата Джумая и Калагларе срещнал Бенковски и Икономов, които по поръка на панагюрци тръгнали да търсят него и Тодор Банчев. След тази среща Ангелиев, без да отива в Панагюрище, се връща в Радилово, за да подготви съселаните си да посрещнат апостолите. Късно следобед на 20 февруари двамата апостоли - Панайот Волов и Георги Бенковски, пристигат в Радилово, посрещнати от Георги Ангелиев, Тодор Банчев и Никола Коцов. Същата вечер Волов, придружен от Златан Лупанов, заминава за Батак, а Георги Бенковски основава революционен комитет в къщата на Георги Ангелиев в състав: Георги Ангелиев, Никола Коцев, свещеник Георги Димитров Предъво, Тончо Попов, Януш Спасов, Димитър Вачков, Стоян Игнатов и Никола Бакалов. Създаденият революционен комитет провежда няколко заседания, две от които извън селото в местностите Атанаска черква и Чяшмите. На тези заседания се разисквало какво да бъде въоръжението, определят се десетници и стотници, събират се пари за закупуването на барут и оръжие. В късо време радиловското население се въоръжава със 100 пушки, 113 пищова, 85 ятагана, 3 револвера, 25 000 фишеци, 130 оки барут. Приготвят се въстанически дрехи, храни и др. За стотник е определен Гого Ангелиев, а за десетници - Кото Иванов, Никола Попов, Марко Петров, Никола Димов, Иван Тодоров Банчев, Тончо Попов. За събранието в Оборище радиловци изпращат Георги Ангелиев. Още там Бенковски назначава Ангелиев за войвода на въстаниците от селата по южната страна на река Марица, като му възлага да съсредоточи мирното население след обявяване на въстанието в Батак. Ангелиев, до избухване на Априлското въстание, е поддържал постоянна връзка с революционерите от Пазарджишко и Пловдив.

Въстанието избухва на 20 април 1876 година. Получавайки Кървавото писмо на Каблешков от Копривщица,

апостолите в Панагюрище обявяват въстанието. Васил Петлешков, член на комисията по написване на устава и програмата, взема няколко прокламации, слага им кръстен знак и заминава за Пазарджик и Брацигово. На път за Брацигово той спира в Аликозово и съобщава вестта за избухване на въстанието. Там случайно се намирал Тончо Попов, който донесъл вестта в Радилово. По същото време Ангелиев е бил в Брацигово и очаквал Петлешков. Получава прокламацията и веднага се прибира в Радилово. На 22 април, след прочитане на Кървавото писмо и обявяване на въстанието в селото, прокламацията е изпратена в Батак. На 23 април - Гергьовден, радиловци изтоварват цялата си покъщнина, добитък, оръжие и черешово топче и потеглят за Брацигово. По пътя, близо до римския мост в местността Воденицата се сблъскват с турски аскер. Започва битка, има няколко убити от турска страна, от радиловци няма жертви. Вестта за сражението бързо се разнася. След пристигането на радиловци в Брацигово, въстаниците от седемте села описват всички провизии и създават военен съвет. Васил Петлешков определя Георги Ангелиев за главнокомандващ Брациговския въстанически пункт. Въстаниците били разпределени на четири позиции: западна - най-дългата и най-важната, която обхваща двата пътя - за Пещера и Пазарджик, южна, северна и източна. Защитата на Брацигово е най-добре организирана от всички въстанически пунктове, брациговци разполагали с повече от 18 черешови топчета и на няколко пъти предприемали смели атаки срещу заобикалящите ги османски сили.

Брацигово пада на 7 май, след пристигането на редовна войска, командвана от Хасан паша, след близо триседмична тежка обсада.

Като вижда крайния изход от борбата, Г. Ангелиев съветва Васил Петлешков да организира пробив в обсадата и да се търси спасение в близките гори. Петлешков не се съгласява, но Георги заедно с 27 от своите четници успяват да пробият блокадата и да се измъкнат в планината. Тук те се крият около 6 месеца, след което Ангелиев заминава тайно за Пловдив и се явява при английския консул Калверт, на когото разказва за мъките на другарите си, които още се крият по горите, и го моли да им издаде амнистия от османската власт. Консултът приема и радиловските бунтовници са помилвани, но Георги, като главен организатор на бунта, не посмее да напусне английското консулство до обявяването на Руско-турската война /1877-1878/.

След Освобождението Г. Ангелиев се преселва в с. Саранбей /днес гр. Септември/, където отново започва търговия с дървен материал. Избран е за кмет на селото неколкратно, както и за народен представител в V, VI и VII ОНС и IV ВНС. По-късно се преселва в Пазарджик, където умира на 84-годишна възраст.

Марена ВАЧКОВА

На 5 май Радилово отбеляза своя празник с концерт на самодейните състави при НЧ „Зора - 1903” и оркестър „Сияние” - гр. Пазарджик.

Да ти подадат ръка

Да ти подадат ръка и да те забедат на място, където ще имаш щастието да се радваш, учиш и успееш е голямо изживяване!

Това се случи с децата, които през септември ще прекратят прага на ОУ „Любен Каравелов” - тези от ОДЗ „Деница” и от ПДГ на ОУ „Л. Каравелов”. Учениците от IVа клас с класен ръководител Иванка Павлова и от IVб с класен Иванка Каимска въведоха малчуганите с грижа и любов в бъдещите им класни стаи.

Децата и учениците заедно пяха, танцуваха, изгледаха презентация „Какъв искам да стана” и се почерпиха. Малките приятели - бъдещи ученици, получиха подарък - българската азбука. А батковците и какичките обещаха да им помагат в интересния път на знанието и да се грижат за тях.

Всички - и големите

ученици, и малките деца, и техните учители, преживяха много приятни емоции.

Навярно всички ще запомнят този своеобразен

малък празник.

Иванка ПАВЛОВА
старши учител
в ОУ „Л. Каравелов”
гр. Пещера

ДАДОХА СЪГЛАСИЕ ЗА СОБСТВЕНОСТ НА ЛЕТОВИЩЕТО

На извънредно заседание общинските съветници, след като беше обсъдено предложението в докладната записка на кмета и след станалите разисквания, дадоха съгласие за безвъзмездно придобиване от Община Пещера право на собственост върху 73,38 хектара земя от държавния горски фонд, представляваща територията на летовище Свети Константин, определена с Подробния устройствен план, одобрен със Заповед №1819/12.12.1979 г. на ОНС - Пазарджик, в местност Свети Константин

по КВС, землище на гр. Пещера. Упълномощава кмета на община Пещера да извърши следващите процедури по придобиване на имота.

Летовище Свети Константин е обявено за курорт още през 1963 г. със заповед на Министерството на народното здраве и социалните грижи /Държавен вестник, бр. 54/. Първият проект на летовището е изработен през 1910 г. заедно с „Наредби за строенето в курорта при горската местност „Свети Константин” - Пещерска околия”.

Ученици от ОУ „П. Р. Славейков”

Взеха участие в национално изследване

ОУ „П. Р. Славейков” е единственото училище в общината, което взе участие в националното изследване по Програмата за затлъстяването на учениците в 1-ви клас. Общо 7 са училищата в Пазарджишка област, обхванати в националното изследване.

Екип от РЗИ - Пазарджик, с ръководител д-р Палийска премери ръста, теллото и обиколката на талията и на ханша на 20 първокласни-

ци, родени след 30.04.2005 г., а родителите на децата попълниха анкета с въпроси, касаещи основно храненето и движението на малчуганите.

Това е вторият етап на Националната програма. Първият бе преди четири години и той показа, че 30% от децата в 1-ви клас са с наднормено телло, поясни д-р Палийска и допълни с тревога, че според наблюденията ѝ сега този

процент ще е по-голям.

Училището ни има специално отношение към здравословното хранене и спортуването, поясни директорът. Единственото учебно заведение в общината сме, което предлага плодове по европейска схема „Училищен плод” към Държавен фонд „Земеделие”. В последно време възпитаниците ни бележат много спортни успехи. Решили сме и за новата учебна година да направим в 1-ви и в 5-и клас по една паралелка със засилено изучаване на спорт, поясни директорът П. Христоскова.

„ПРОСЛАВА НА АПРИЛЦИ“

Честването на 137 години от участието на с. Капитан Димитриево в Априлското въстание на 30.04.2013 г. започна от 11 ч. на стадиона с конно състезание надтегляне с коне тежковози, организирано от Сунай Караасан под егидата на кмета Иван Златинов, и продължи с концерт от 19.00 часа на дамска фолклорна група „Капитанка“ с художествен ръководител Ваня Паунова и оркестър „Канарите“.

Пред събралото се множество слово произнесе кметът Иван Златинов.

Празника уважиха Анастасия Младенова - председател на Общински съвет - Пещера, кметът Георги Козарев, зам.-кметовете Стефан Балабанов, Николай Атанасов, кметът на с. Радилово Елена Рядкова и др.

На митинга бе отдадена почит на загиналите герои в Априлската епопея - 1876.
Празнични илюминации озариха небето.
Народното веселие продължи до късно вечерта.
Стоянка ИВАНОВА

Светлият спомен за деня, в който пристъпих прага на читалище „Развитие“ продължава да озарява съзнанието ми. И до днес тая в себе си частица от трепета, който забушва из тялото на моето тогавашно аз. Споменът, запазил се толкова ярък, все още ме кара да усещам онзи така наситен с история въздух, там, където се докоснах до първата си книжка, там, откъдето започна любовта ми към знанието. Именно там открих извора на вдъхновение. Именно този така неизчерпаем извор до днес продължава да обогатява моя вътрешен душевен свят.

Читалището като обществена институция е може би една от най-гениалните идеи на българина. Невъзможно е да не се отбележи фактът, че тази форма на народна самодейност се заражда в дни на изключителни трудности и изпитания за българската нация, но е и недопустимо да не се

изтъкне, че именно читалищата като обществена институция играят решаваща роля в живота на възрожденца, защото те се превръщат в пазители на най-ценното в дни на робство – надеждата за светло бъдеще. Те са убежището за българското самосъзнание, те са се превърнали в най-непреодолимата крепост, дом на българщината.

С богатата си история читалище „Развитие“ не е изключение. То е безценен бисер в огърлицата от забележителности в нашия град. Тази институция е категорично доказателство за непоклитимите духовни устои на пещерци, за нравствената им извисеност, за стремежа към избавление от адското битие в някогашните векове на робство – този така ярък низ от благородни добродетели ме кара да се чувствам горда. Изпитвам искрена благодарност към всички онези достойни българи, съумели да съградят този остров на спасението,

Над 80 деца от 5-и до 8-и клас се включиха в ученическото самоуправление, което се проведе на 9.05.2013 г. В този ден ученици влязоха в ролите на директора, пом.-директора, преподавателите в часовете за деня и дежурните. Кандидатите за учителските места бяха подбрани от съответните преподаватели въз основа на критерии, изработени от специална комисия.

В 7,30 сутринта всички – педагози и техните заместници - се събраха в учителската стая, където директорът откри Деня на самоуправлението като предаде символичния ключ на знанието на своя заместник Цветелина Тахова от 8-и клас.

Всички „дубльори“ се бяха подготвили за часовете с помощта на учителите си. Те носеха баджо-

УЧЕНИЧЕСКО САМОУПРАВЛЕНИЕ

ве, за да бъдат разпознати по-лесно. Директорът за деня и неговите замест-

ници влязоха на проверки в часовете, включиха се в организирането на

външното оценяване по БЕЛ в 4-и клас, провеждо срещи със счетоводителя, с учители, посрещнаха гости.

В края на учебния ден всички отново се събраха, за да направят равностметка. Беше много интересно, бе всеобщото мнение на учениците. Директорът връчи грамоти на най-добре представилите се, изразявайки надежда след години някои от тях да се върнат в родното училище в ролята на педагози.

Правим този ден, за да вдъхнем повече увереност на нашите ученици, да ги накараме да бъдат по-предприемчиви, по-инициативни, по-креативни, да поемат отговорности и разбира се, да им бъде интересно в училище, уточни г-жа П. Христоскова.

ЧИТАЛИЩЕТО – светъл път към познание и творчество

/есе/
**Есето бе отличено
с първа награда в
националния конкурс**

сигурното избавление за нашите души, а именно: братята Петър и Георги Ракови, Иван Попов, Георги Стайков и много други знайни и незнайни патриоти, дали приноса си в името на приобщаването на пещерци към възраждането на родния град. Гордост ме озарява, осъзнавайки, че съм наследник на тези носители на ренесансовия идеал. Но именно на нас, новото поколение, се пада нелеката задача да поддържаме пламъка

жив, да се грижим за нашето читалище, дома на нашата същност.

Дори и да навършва 140 години, читалище „Развитие“ не е загубило своето въздействие върху всеки един от нас. Убедена съм, че всеки човек от нашия град в определен етап от живота си е пристъпвал прага на този дом на културата, дали за да се наслади на концерт, представление, или за да намери душевен мир, посещавайки библиотеката.

Едно е сигурно - дори и само веднъж обогатил душата си, вкусвайки от облагородяващата сила на този извор, човек остава богат завинаги.

Сама изпитала неведнъж енергията на нашето читалище, знам, че душата успява да запази частица от възрожденския уют, превръщайки те в истински родолюбец, пламенен българин.

От ранна възраст всяко дете е насърчавано да посети този храм на българщината с ясната цел да се докосне до друго същностно за душата притежание, а именно познанието. Без познанието човек остава спял, а няма нищо по-страшно от душевната слепота, защото оставаш неспособен да опиташ от истинската автентичност на своята родина. За теб светът, едновременно съчетаващ необятност и компактност измежду четирите стени на нашето читалище, остава непристъпен.

Трудно е да се опише с думи магията, заключена

в тази така приветлива сграда, чиято врата е винаги отворена за всеки, решил да се гмурне из дълбините на българщината. Някога самият основател на българската библиотека, Марин Дринов, е казал, че само „своя чист ум ние лесно можем да тръгнем по пътя на цивилизацията“. Според мен Българското възрождане е факт, благодарение на своя най-отдаден помощник – читалището. То е символ на непоклитимото обединение на българския дух и стремежа към развитие.

Нестихващият огън, облагородяващ душите ни, никога няма да спре да грее като ясно слънце, дори и в моменти на съдбовни изпитания за всички нас, защото там някъде в нашия град Пещера едно читалище, наречено „Развитие“, ще продължава да ни напътства по светлия път на познание и творчество.

Мария В. ДИНКОВА
ЕГ „Бертолт Брехт“
Пазарджик

НАШАТА СЪГРАЖДАНКА ЕЛЕНА ГАВРАЙЛОВА, ПРЕМИНАЛА ПРЕЗ ПРЕИЗПОДНЯТА НА ФАШИСТКИТЕ КОНЦЛАГЕРИ, Е БИЛА ПОСЛАНИК НА БЪЛГАРИЯ В ООН

На 14 април се навършват 98 години от нейното рождение. Съзнавам, че е трудно да се разговаря за Елена Гавраилова, която бе обикновена и необикновена, но толкова извисена, извървяла трудния и трънлив път на борбата.

В многолюдния отряд на борците от младежкото революционно движение в България нейната колоритна фигура се извисява високо през 30-те и 40-те години на миналия век.

Тя е едно явление, излъчващо ярка светлина, уникално богатство от полезна и многостранна дейност, изключителна всеотдайност, работоспособност, твърдост, издръжливост, решителност в съпротивата срещу монархофашистката власт.

Но корените на нейното кредо в живота, в борбата са в родословието, в семейната среда, в родния град Пещера, в атмосферата на ранното детство, а по-късно в съзряването.

Родена е на 14 април 1915 г. в гр. Пещера в семейството на д-р Генчо Гуджев – ветеринарен лекар от гр. Стрелча, и Карамфила Ракова – пещерка от занаятчийския възрожденски род Ракови.

Времето, в което Елена расте е неспокойно. Това са години на войни и наци-

онални бедствия – преврати, въстания, национални катастрофи.

През 1924 г. семейството се заселва в София. Тук, в прогимназията и гимназията, Елена показва многостранни интереси и отличен успех. Юридическия факултет на СУ завършва през 1941 г.

Тя участва активно в младежкото революционно движение като член на РМС и БОНС - от редови до член на ЦК.

Организира събирания, стачки, демонстрации, бойни групи, явки в нелегални квартири. Разпространява петиции, листовки, призови, вестници. Участва активно в международни конференции на легални и нелегални организации, против войната в Париж, Лондон, Брюксел, Виена.

Работи непосредствено със секретарите на ЦК на РМС – Йорданка Чанкалова, Александър Димитров, Свилен Русев, които високо ценят нейната всеотдайност в борбата.

Многократно попада в лапите на фашистките палачи, включително в ада на полицията. Побоища, очни ставки, насилия, поставяне на електрически стол я съпътстват. Хитрият полицай Никола Гашев не успява да я сломи и изтъргне показания. Заболя-

ва от туберкулоза и излиза от каушите смляна от бой с две каверни, със счупени крака.

Интернирана е в концлагерите в Добруджа, Златоград и Лудогорието. При големия провал на ЦК на РМС е отново задържана и съдена. Получава две смъртни присъди, които не са изпълнени поради тежкото заболяване от туберкулоза.

След 9 септември 1944 г. нейният трудов път е сложен, отговорен и труден в продължение на три десетилетия до 1973-а, когато се пенсионира.

В параболата на живота ѝ са изписани следните дейности:

- 1944-1971 г. – Десети конгрес на БКП, непрекъснато е избирана за член на ЦК;

- 1947-1951 г. – работи като главен секретар на КНИК;

- 1955-1962 г. – работи като главен директор на БТА;

- 1962-1967 г. – завежда отдел „Международни връзки и международна политика“ при ЦК на партията;

- 1967-1973 г. – посланик на НРБ в ООН в Ню Йорк.

На обществени начала до 1989 г. Елена Гавраилова е член на Бюрото на

Националния комитет за защита на мира. Тя участва в редица международни конгреси и конференции. В същото време е и зам.-председател на Българското дружество за съдействие на ООН.

Елена Гавраилова безпределно обичаше своя роден град, пещерци и не прекъсва връзката си с тях. Тя остава в летописа на града ни и като дарителка на своя дял от бащиния дом в Пещера на Дружеството за дружба и приятелство с народите на Русия и ОНД, който дом откри на 19 януари 1980 година.

Съв своя съпруг о.з. полковник Милко Щърбанов създават прекрасно семейство и отглеждат двама сина.

Ел. Гавраилова почива през 2001 г. в София, където е погребана.

Пословичната ѝ скромност и стеснителност не изчерпват интелектуалната ѝ същност. Зад тях се крият темперамент, организираност, чиято енергия често изненадва със своя ренесансов блясък и бунтарство.

Тази енергична жена умее не само да се бори, но и непрекъснато да твори и да живее, дори и в преизподнята на фашисткия ад.

Всичко у нея е просмукано от една жизненост,

чувствата ѝ не са лишени от силни токове, така необходими на попрището на борбата, дипломатията и културата.

И в същото време тя е ръководител от нов тип, човек на дълбоките усещания, на драматичните сблъсъци в историята на онези духовни изпитания, които разкъсват личността.

Тук няма случайност или противоречия, а една истинска хармония, приличаща хората, с които работи и общува.

Затова боркинята Елена Гавраилова не е формален знак на някаква измислена интелектуалност. Това е добродетел, която е чужда на грубото, грозното и вулгарното в живота.

Това е нейният морал, религия, която усъвършенства не само сетивата, но и мислите, чувствата и идеите ѝ.

Всичко, сътворено от нея, а това са десетки и стотици речи, изявления, декларации, доклади, записани в стенограмите и магнетфонните записи на различните форуми, е плод на уникална култура и духовност.

При нея няма нищо елементарно или случайно, изсмукано от пръстите. Да се докосне до великото, до истинското е била съкровената ѝ мечта.

Всъщност в своя съзнателен живот Елена Гавраилова е била една зряла и универсална личност, която знае какво цени и защо го цени.

И го постига. През целия си неспокоен път на борба и строителство на новото тя излъчва енергия и една особена младост, която и днес възхищава.

Животът се постара да изпита волята ѝ и крехкия кристал на душата ѝ от времето на монархофашизма та до края на дните ѝ.

Отбелязвайки днес нейния 98-и рожден ден, можем да заявим, че голямата българка, достойна пещерка, пламенна боркиня – политзатворничка, концлагеристка – Елена Гавраилова ще остане синовен в гражданска доблест и поведение, пример за днешните и идващите поколения борци за социална справедливост.

Защото тя през целия си напрегнат живот е била гражданка, човек на дълга и делото. Обществото – ето нейното истинско Отечество. И това не е биографична подробност. Това е съдба. Онези предопределеност на сърцето, за да стигне до себе си и до всички нас!

Стефан ПОПЧЕВ
историк-краевед

140 ГОДИНИ НЧ „РАЗВИТИЕ-1873“

ЧИТАЛИЩНИТЕ ДЕЙЦИ - ТВОРЦИ НА ИСТОРИЯТА

„ПОСЛАНИЦИ НА ДУХОВНОСТТА“

Много и разнообразни бяха проявите, които НЧ „Развитие - 1873“ организира, за да отбележи 140-ата годишнина от създаването си.

Кулминацията на празниците беше юбилейният

концерт на 10 май под наслов „Посланици на духовността“ в прослава на светите братя Кирил и Методий.

За да уважат тази годишнина, тук бяха кметът на общината Георги Ко-

зарев, секретарят на Общината Николай Гълъбов, Николай Дойнов - секретар на Върховния съвет на Съюза на народните читалища.

За 140-годишнината си читалището получи

много поздравления и цветя.

Поздравителни адреси поднесоха кметът на общината Георги Козарев, председателят на Общинския съвет Анастасия Младенова, секретари на читалища от Пазарджик и региона.

Председателят на читалището Георги Щерев награди с грамоти всички бивши председатели.

Вълнуващо беше изпълнението на актьора Георги Василев от Пловдив.

След него се заредиха танц след танц, песен след песен. Красота от

сцената.

За високи постижения в читалищното дело НЧ „Развитие - 1873“ бе отличено като цяло от Върховния съвет на Съюза на народните читалища, а неговият секретар Мария Златкова бе удостоена с медал.

ОБИЧ ЗАВИНАГИ

С голям празничен концерт бе отбелязана 25-годишната творческа дейност на Елена Баренска - художествен ръководител на ансамбъл „Славейче“.

Салонът на НЧ „Развитие - 1873“ се оказа темен, за да побере всички, дошли да се насладят на

изпълненията на нейните възпитаници. За тях и за Елена Баренска нестихващите аплодисменти бяха най-голямата награда.

За тези 25 години не могат да се изброят участията на ансамбъла в национални и международни фестивали,

многото награди и отличия. Не минава празник на общината без тяхна изява.

За своя професионализъм Елена Баренска получи поздравителни адреси от кмета на община Пещера Георги Козарев, от председателя на НЧ „Развитие - 1873“ Георги Щерев, благодарност от родители на нейни възпитаници.

ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВЯНЕ

На 27 април вокална група „Чучулига“ и Групата за автентичен фолклор при НЧ „Развитие - 1873“ с художествен ръководител Павел Куцев участваха в XVII Старопланински събор „Балкан фолк“ във Велико Търново.

Нашите певци се представиха достойно и се завърнаха с множество отличия. Те станаха носител на Почетния знак на Балкан фолк, получиха Диплом за съ-

ществен принос при съхранение и развитие на българските народни изкуства и почетна грамота.

Групите получиха покана от организаторите за участие в световния шампионат по фолклор „Еврофолк 2013 г“.

Индивидуални награди получиха Петя Билбилева и Валентин Кичуков.

За всички тези успехи диплом получи и техният ръководител Павел Куцев.

ПОЕТИЧНА ВЕЧЕР

Под наслов „По калдъръм от векове ще пия вино с богове“, на 7 май в Художествената галерия по повод 140 години от основаването на читалище „Развитие - 1873“ бе организирана поетична вечер на местни автори от литературен клуб „Искри“ и групата за стари градски песни „Егелвайс“ с ръководител Рашко Тилев.

Присъстващите имаха възможност да се насладят на прекрасните изпълнения на групата /носител на много отличия/ и на поетичния рецитал.

Цветана Дашинова - член на читалищното настоятелство, връчи грамоти на творците.

ТРАДИЦИОНЕН ПОХОД

За осми пореден път се проведе традиционният поход по случай Цветница с маршрут: Пещера - с. Нова махала - Узун чешма - вр. Купена - м. Гайтанча - пещера Снежанка - Пещера. В похода взеха участие 74

туристи, организирани от ТД „Купена“ - гр. Пещера, и ТД „Алеко“ - гр. Пазарджик.

Хубавото време и прекрасната природа в района създадоха добро настроение на участниците в похода. Алпий-

ският терен до Купена не затрудни 40 туристи да се качат на върха и от птичи поглед да се запознаят с вр. Костина могила, м. Кулата, гр. Пазарджик, гр. Пещера и вр. Перун. Наградени бяха: за най-красив празничен венец

- Елена Грозданова от гр. Пещера; за най-възрастен участник - Атанас Атанасов /на 76 г./ от гр. Пазарджик; за най-млад участник - Виктория Темелкова /на 6 г./ от гр. Пазарджик.

Георги КИЕВ

ПОКАНА

За Общо събрание на футболен клуб „СВОБОДА 2011“

Управителният съвет на Сдружение с нестопанска цел футболен клуб „СВОБОДА 2011“ кани всички членове на сдружението на годишно-отчетно Общо събрание, което ще се проведе на 12.06.2013 г. /сряда/ от 18.00 часа в залата на Общинския съвет при следния дневен рег:

1. Изслушване, обсъждане и приемане отчета за дейността на УС на Сдружението с нестопанска цел футболен клуб „СВОБОДА 2011“ за изминалия период от предишното отчетно събрание до края на футболното първенство 2012/2013 г.
2. Обсъждане и приемане бюджета на Сдружението с нестопанска цел футболен клуб „СВОБОДА 2011“ за следващата състезателна 2013/2014 г.

ПРОЕКТОРЕШЕНИЯ:

1. Общото събрание приема отчета за дейността на УС.
2. Общото събрание приема бюджета на сдружението за следващата състезателна година.
3. Общото събрание освобождава от отговорност УС.

От Управителния съвет

Родопска
Искра

4550 Пещера
ул. „Димитър Горев“ 6 А,
GSM: 0893 53 20 64, тел. 6-20-32
E-mail: rodopska_iskra@dir.bg
Гл. редактор: Величка Токмакова
Гл. редактор: Величка Токмакова
Гл. редактор: Величка Токмакова
Гл. редактор: Величка Токмакова
Гл. редактор: Величка Токмакова
„Беллопринт“ - Пазарджик
Ръкописи не се връщат